

Kázeň z ev. sl. Božích v Bratislave: v Lamači/NK, 30.6.2019; 10.00/18.00 h; [Petra a Pavla/Záver šk. roku/2. nedľa po Trojici](#); ES: 211, 280, 484; A 66; ep: Sk 9, 1-9

Marek 8, 27 - 30: „²⁷ Ježiš vyšiel spolu s učeníkmi do dedín Cezarey Filipovej. Cestou sa spýtal svojich učeníkov: **Za koho ma ľudia pokladajú?** ²⁸ Odpovedali Mu: **Za Jána Krstiteľa; iní za Eliáša a iní zase za niektorého z prorokov.** ²⁹ Potom sa ich opýtal: **A vy za koho ma pokladáte?** Odpovedal Mu Peter: **Ty si Kristus!** ³⁰ Vtedy im prísne prikázal, aby o ňom nevraveli nikomu.“

Milí bratia a milé sestry!

Skončil sa ďalší školský rok. Ďakujeme za Božiu pomoc žiakom a študentom i za neľahkú prácu vyučujúcich – v školách aj v cirkevnom zbore.

Mnohé z toho, čo sme sa v dávnejšej i nedávnejšej minulosti naučili, zabudneme. **Čo je však to najdôležitejšie, čo by sa mali naučiť naše hlavy – čo by si mali zachovať naše mysle?** Odpoveď znie: **Poznať Ježiša Krista a cez Neho spoznať pravého Boha.** Evanjelium Jána o tom hovorí: „A to je večný život, aby poznali Teba, jediného pravého Boha, a ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (Ján 17, 3)

A čo je to najdôležitejšie, na čo by sa mali upriamiť, podľa čoho by sa mali riadiť naše srdcia? Odpoveď znie: **Ctiť Ježiša Krista a skrze Neho ctiť pravého Boha.**

A čo je to najdôležitejšie, čo by mali robiť naše ruky a nohy? Odpoveď znie: **Nasledovať Ježiša Krista a skrze Neho slúžiť jedinému pravému Bohu.**

Ježiš Kristus je stredobod a kotva nášho života. On má byť stredobodom a kotvou každej kázne – aj nášho kázňového textu. Tvorí ho rozhovor Pána Ježiša s Jeho učeníkmi. Pokúsme sa preniesť ho do súčasnosti – nasmerovať Ježišovu otázku nie na Petra a ďalších učeníkov, ale na nás.

Ježiš by sa potom pýtal teba i mňa: **„Za koho ma ľudia pokladajú? Kto vravia, že som?“** Ľudia – to môže byť žena za pokladňou v obchode, žiak, policajt, úradník, starosta, solventný podnikateľ i biedny bezdomovec – čo vravia o Ježišovi? Akú odpoveď by asi dali na otázku: „Kto je podľa vás Ježiš?“

Je možné, že by o Ježišovi nepovedali temer nič. **Pri mnohých ľuďoch už meno Ježiš nepatrí medzi slová, ktoré aktívne používajú.**

Viacerí ho berú do úst len ako citoslovce údivu: „Ježiš“ – to šteniatko je krásne“! či citoslovce sklamaní: „Ježiš, dnes mali otvorené len do piatej...“

Iní ho používajú keď klajú, hovoria posmešne či znevažujúco.

Čítal som, že pred rokmi sa mladí kresťania spýtali približne 500 náhodných okoloidúcich v uliciach jedného mesta, čo si myslia o Ježišovi. Keby sme takýto pokus urobili **v súčasnosti**, pravdepodobne by sa stalo, že **mnohí by o Ježišovi vedeli len neveľa** Prípadne tá trocha

vedomostí by neraz bola postavená na informáciách z bulvárnych médií, plných pochybností a predsudkov.

No našli by sa aj tí, ktorí by o Ježišovi uviedli čosi pozitívne: Napr. Ježiš bol **múdry učiteľ**. Alebo: Ježiš bol **mierotvorca, veľký vzor** – povedzme ako Ghándí. Alebo: Ježiš bol obdarovaný Boží muž, ktorý **konal milosrdenstvo a uzdravoval**. Prípadne: Ježiš bol **významný prorok**. Ostatne, že bol významný prorok, o ňom veria, vyznávajú aj moslimovia.

Ježišovi židovskí súčasníci ho považovali „za Jána Krstiteľa; iní za Eliáša a iní zase za niektorého z prorokov.“

Zostaňme pri tom, že Ježiš otázku: „**Za koho ma pokladáte?**“ kladie nám. Nám – Jeho dnešným učeníkom, ktorí s väčšou či menšou pravidelnosťou prichádzajú počúvať hlas svojho Majstra na služby Božie, a prijímajú Jeho svätú Večeru. **Čo znamená Ježiš pre nás?**

Sú takí, ktorí o tom nechcú hovoriť – vraj ide o ich súkromnú vec. Iným pripadá trápne odpovedať na takúto otázku. Alebo dajú vyhýbavú odpoveď: Nehovoria o Ježišovi, ale o cirkvi, jej služobníkoch, či televíznych prenosoch služieb Božích. No sú aj ľudia, ktorí sa nehanbia vyznať, že Ježiš je pre nich životne dôležitý.

„**Ľudia, za koho ma pokladáte?**“ Ako by znela správna odpoveď na túto otázku Pána Ježiša: „**Kto Ježiš skutočne je a kým je pre nás?**“ Nepotrebuje dlho pátrať, lebo vzorovú odpoveď dal už dávno hovorca

Ježišových učeníkov Šimon Peter slovami: „**Ty si Kristus!**“ Mieni: Ty si ten (od Boha poslaný) Kristus. Kristus nie je meno, ani priezvisko nášho Pána. Jeho meno znie Ježiš. **Kristus je čestný titul**. Označenie toho, k čomu bol Ježiš povolaný Bohom. Kristus – to je rozpoznávacie znamenie Vykupiteľa, Záchrancu, ktorého Boh už dávno prisľúbil poslať.

Ide o našu obdobu gréckeho výrazu „*ho christos*“, po slovensky: „**Pomazaný**“, po hebrejsky: „**Mesiáš**“.

Výraz súvisel s obradným pomazávaním v biblických dobách. Pomazanie znamenalo, že, určitý muž bol slávnostným vyliatím oleja povolaný – uvedený **do dôležitého úradu**.

Sám Boh mu odovzdal tento úrad prostredníctvom svojho služobníka, ktorý vykonal pomazanie. **Olej bol pritom znamením Ducha Svätého, ktorým pomazaného Boh splnomocnil a uspôsobil pre jeho úrad**.

Pri pomazávaní sa myslelo najmä na úrad kráľa, preto sa králi v Biblii častejšie nazývajú aj „pomazaní“. Aj kňazom a prorokom sa dostalo pre vykonávanie ich úradu pomazanie. No Hospodinovi proroci zároveň zvestovali, že **Boh raz pošle zvláštneho kráľa, kňaza a proroka – Boh sám v tomto Pomazanom navštívi svoj ľud**. V Ježišovej dobe sa pre tohto Bohom poslaného kráľa, kňaza a proroka zaužíval titul „Mesiáš“. **Ľud očakával príchod Mesiáša – Pomazaného – Krista**. Nečakal nadarmo. Sám

Ježiš aj Jeho učeníci jednoznačne svedčia, že je Ním On, že v Ňom sa napĺňa, čo predpovedal Boh. **Peter to vyznal v zastúpení všetkých Ježišových učeníkov, tých vtedajších aj súčasných: „Ty si Kristus!“** Ide o ranokresťanské vyznanie, skalu, uholný kameň kresťanskej cirkvi, ba celého Božieho kráľovstva, ktoré sa začalo Ježišovým príchodom. **Pre toto vyznanie dostal Šimon prímene „skala“ – po grécky „Peter“.**

Ak sa pýtame: Kým je pre nás Ježiš? – Ani my dnes nemôžeme dať lepšiu odpoveď ako Šimon Peter. Dávame ju vždy nanovo, keď vyznávame: „Verím v Ježiša Krista, jednorodného Syna Božieho, Pána nášho...“

Po Petrovom vyznaní evanjelista Marek poznamenáva: „*Vtedy im prísne prikázal, aby o Ňom nevraveli nikomu.*“ Je to zvláštne. Veď Ježiš chce, aby sa evanjelium šírilo do celého sveta, medzi všetky národy.

Aby sme onej zvláštnej poznámke rozumeli, musíme sa vrátiť do doby, keď sa príbeh odohral: totiž do doby pred Ježišovou smrťou a vzkriesením.

Ježiš sa narodil z Márie panny, dokázal sa ako pravý človek, tiež ako prorok a Ten, kto konal divy. To rozhodujúce však ešte stálo pred Ním. Vykúpenie ľudstva z hriechov skrze Ježišovu smrť na kríži a Jeho vzkriesenie z mŕtvych na tretí deň. To je aj dnes – aj pre mňa/pre teba jadrom evanjelia: **Ježiš je Kristus, Bohom poslaný Záchranca, ktorý vzal na seba trest za moje hriechy a tak**

ma zmieril s nebeským Otcem. Ježiš je Kristus, ktorý žije a panuje vo večnosti ako Kráľ a je Mu daná všetka moc na nebi aj na zemi. **Ježiš je Kristus, pod láskavou vládou ktorého smiem žiť už tu, teraz a raz budem s Ním oslavovať Boha v nebi.**

Je zrejmé, že **pred Ježišovou smrťou nikto nemohol úplne rozumieť, kto Kristus je a čo koná.** Preto dal Ježiš učeníkom svoj misijný príkaz až po svojom vzkriesení. V ňom učeníkov poveril, aby o Ňom hovorili všetkým. To platí až dodnes. Všetci ľudia majú spoznať, kým Ježiš naozaj je – že je Kristus – Pomazaný – Kráľ, Vykupiteľ, živý Pán. Vskutku všetci sa to majú dozvedieť: žena za pokladňou v obchode, žiak, policajt, úradník, starosta, solventný podnikateľ i biedny bezdomovec, ateisti, Židia i moslimovia. Preto na zemi pôsobí cirkev, založená na vyznaní apoštolov, vrátane vyznania Šimona Petra, ktoré Ježiš označil za „skalu“.

Poznať Ježiša Krista a cez Neho spoznať pravého Boha je to najdôležitejšie, čo majú poznať – zachovať si naše mysle.

Ctiť Ježiša Krista a skrze Neho ctiť pravého Boha je to najdôležitejšie, podľa čoho sa majú riadiť naše srdcia.

Nasledovať Ježiša Krista a skrze Neho slúžiť jedinému pravému Bohu je to najdôležitejšie, čo by mali robiť naše ruky a nohy. Amen.